

ЕЛИТЪТ НА НАЦИЯТА

Академично слово на Ректора на НАТФИЗ проф. д.н.Любомир Халачев по случай 24май и дипломирането на абсолвентите Випуск 2014г

Скъпи студенти, преподаватели и служители от Академията, днешният ден, който ние всяка година чествуваме най-тържествено, е денят на българския език. Празник за децата които се учат на първите думи, празник за учениците които оглеждат света през моделите на новите технологии, празник за хората които работят в областта на културата и на нейната най-красива част- изкуството.

На този ден ние се разделяме – вие поемате своя професионален път в изкуството, а ние преподавателите оставаме в Академията, за да учим и други студенти като вас. И затова, както повелява нашата традиция, аз искам да ви кажа нещо на раздяла. Сигурен съм, че когато отминат емоциите, огромната радост от получаването на заслужената диплома и първите вълнения по повод работата, която започвате сигурно ще намерите някакво време за да си спомните за последните думи на Ректора в Академията. И за да можете да ги намерите, ако решите че за вас е важно да ги прочетете отново, аз ги записвам както всяка година като Академично слово на Ректора. Тази година бих искал да поговорим на темата **ЕЛИТ**.

Елитът, скъпи наши абсолвенти, не са онези богати (понякога с пари на заем!) дами и господа, които обикалят дизайнерските рекламни страници на списанията или пожълтелите страници на някои вестници. Не, не се лъжете, дори някога да станете известни в цяла България или по цял свят (което ви пожелавам от сърце!), и да ви печатат по страниците на същите тези списания.

ЕЛИТ са онези издигнали се, направили професионална кариера и постигнали финансов успех предприемачи, политици, културни дейци, хора на науката или спортисти които, след като са се издигнали са разбрали, че дължат своя успех на обществото и са ЗАПОЧНАЛИ ДА ВРЪЩАТ ДЪЛГА СИ на същото това общество. Едва тогава то, ОБЩЕСТВОТО, ги признава за свой ЕЛИТ. Започва да търси тяхното мнение и съвети по всички наболели теми, за които са нужни решения.

Защо ви говоря по този въпрос? Защото вие завършвате своето образование и от утре поемате пътя си в света на изкуството. Пътят ви няма да е лек, за някои сигурно ще бъде пълен с препятствия и завои. Но вие го знаете, ние цели четири години сме ви подготвяли за този път. И сме сигурни, че подобно на подготовката на олимпийските състезатели, която също е четири години, някои от вас ще достигнат олимпийски височини в изкуството, на което сте се посветили. Други ще намерят успеха си в поприще извън изкуството- в обществения живот, в медиите, дори в политиката. И защо не - в крайна сметка вие освен талант притежавате и диплома за висше образование от НАТФИЗ, която не се дава просто така, за присъствие. Нашата диплома означава информация, знания, придобити умения да анализирате фактите и събитията. С други думи със своя талант и дипломата от НАТФИЗ, вие със сигурност ще станете част от интелектуалния свят на България. А някои от вас, както вече обясних, ще бъдат приети от обществото като ЕЛИТ.

Именно към тези бъдещи български интелектуалци-водители на нацията аз се обръщам сега. Вие трябва да знаете и да помните, че ако обществото ви приеме за свой ЕЛИТ вие получавате ключ към сърцето на нацията. Вие получавате достъп до най-съкровени механизми, които могат да накарат българската нация да се радва или да скърби, да се движи напред или да страда. Но в същото време на вас ви се вменява и огромна отговорност- за бъдещето на същата тази нация. И помнете- народът е

благодарен, когато получава вашите съвети, вашата помощ, вашето уважение и има форми, под които да показва своята благодарност. Но народът има и силата да запрати на общественото бунище тези, които грозно нарушават своите задължения. От дясната страна, по пътя от Берковица към София все още стои Вазовската грамада- една купчина камъни, която хората са издигнали за да прокълнат онзи незнаен местен големец, който е излъгал тяхното доверие.

Защо смятам темата за елита за толкова важна днес, че да я отделям в специална тема и в академично слово. Защото в света вече е създадено силно и мощно движение, което се ръководи от крупни мениджъри, управляващи огромни финанси в полза на образованието и здравеопазването. Бил Гейтс ръководи не толкова Майкрософт, колкото своята фондация и тази дейност явно осмисля с обществената си полза неговия гениален ум. Ричард Брансън създаде „Старейшините“, уникална по рода си организация, която помага на бедстващи страни и икономики. Защо го правят тези хора? Защото са разбрали, че ако те, най-добрите предприемачи в света, не се заемат с проблемите на Планетата, която е и техен дом, същата тази Планета може да загине.

Аз съм срещал, макар и много рядко, и в България подобни хора. Издигнали се и успели в своята кариера през последните двайсет години, те са готови да подпомогнат образованието и развитието на млади хора, готови са да вложат енергия и пари в образователни институции, защото са разбрали че само по този път може да се помогне на България. За съжаление, тези хора са толкова малко и тяхната дейност в тази посока е толкова несигурна, толкова лишена от официална подкрепа, от масово обществено одобрение, че това едва ли поражда желание в други подобни хора да предприемат такава крачка в живота си. А без тях, без участието в обществения живот на най-добрите предприемачи, които да използват

своите знания, своя талант да управляват обществените процеси в полза на съвременното общество, България няма да прогресира.

През 1995г известният режисьор Емир Кустурица се чуди откъде да намери пари за своя филм „Ъндърграунд“. И тогава се появява старият, богат френски предприемач Буиг. Той има всичко на този свят, което може да се купи с пари. Но има и една мечта, която не може да се купи – иска да вложи парите си във филм, който да му донесе „Златна палма“ от Кан. Когато шест години по-късно Буиг умира, по телевизията не говорят за неговото богатство. Никой не споменава колко пари има в банковата си сметка и какви имоти притежава. Журналистите пишат:

„В един друг свят се пресели човекът, който наред с всичко останало има една витрина в своя дом, в която стои „Златната палма“ от Кан, която той получи за филма „Ъндърграунд“.

Ние, преподавателите от НАТФИЗ „Кр.Сарафов“ сме обединени от идеята за служение. Служение в смисъл на задълбочена работа за създаване на млади творци. Те трябва да продължат да разпространяват в България чрез слово, театрални форми, филмови кадри и изображения по всички възможни технологии това, от което народът има най-голяма необходимост- духовна храна. Особено силна тази нужда е през последните години, в които всякакви форми на глобални ветрове, даже урагани преместват от един континент на друг това, което столетия е било основа на местната култура. Подобно смесване на културите и цивилизациите не е имало от времето на Великото преселение на народите. Дали днес е с положителен знак? Трудно е да се отговори.

И тъй като ние искаме да запазим духа на новото време, но също така да предадем на поколенията най-доброто от създаденото досега, ние протягаме ръка подобно на Микеланджеловия Бог, който иска да предаде животворната искра на своя Син – и в желанието си сякаш изпълва цялото небе на неговата гениална фреска.

Ето за това ние имаме нужда от вас – младите творци на България. И аз ви пожелавам да поемете тази отговорност, да направите така, че нацията след време да ви приеме за ЕЛИТ, да се гордее с вас, а заедно с цялата нация и ние да си кажем, че нещо сме направили за България.

„Помнете, лидерите не се раждат, те се създават. От всички нас зависи да се запретнем за създаването на добри лидери. Аз лично не бих могъл да седна тук и да питам ”къде изчезнаха лидерите?”, ако не бях готов да погледна себе си и да кажа ”Какво направих напоследък, за да моделирам един млад мозък?” Това не са мои думи, а фраза от обръщението към американските индустриалци направено от Лий Якока, дългогодишен президент на „Форд“ и „Крайсел“. Но, аз ги споделям напълно и затова ги цитирам- от всички нас зависи създаването на добри лидери.

Вашият път, скъпи абсолвенти, както казах няма да е прав и няма да е лек. Затова ви пожелавам:

- Позитивна енергия, за да ви движи по пътя!
- Чувство за хумор, за да ви е леко при трудностите!
- И разбира се здраве- за да можете да достигнете там, закъдето сте се запътили!

На добър час!